

TEPLÁRNÍK

Čtvrtletník pro zaměstnance Plzeňské teplárenské, a.s.
podzim/2011

PLZEŇSKÁ
TEPLÁRENSKÁ
Více než energie

Nejlepší seriál

Na obrazovkách teď můžeme sledovat souboj o nejlepší seriál v České televizi. My v Plzeňské teplárenské ovšem už nejlepší seriál máme. Letos už po sedmé se sejdeme v Alfě oslavit konec úspěšného roku – snad nechválíme den před večerem, do Silvestra zbývá ještě skoro celý měsíc.

Na tomhle našem seriálu není nejlepší samotná opakovaná oslava, ale okolnost, která její konání podmiňuje. Generální ředitel Tomáš Drápela kdysi slíbil, že velkorysá oslava bude před koncem každého roku za podmínky, že se naši teplárna bude dařit, že bude plnit všechny ekonomické, ekologické a další plány.

V tabulce na druhé straně je možno najít základní parametry našeho hospodaření v uplynulých letech. Všechno zatím nasvědčuje tomu, že to pro nás dobře dopadne i letos. Poznáváme to především ve svých peněženkách po celý rok a plánovaná oslava je signálem, že v nich ještě něco přibude.

Letošní rok se nesl pro nás teplárníky v duchu „velké politiky“ – šlo o uhlí na příští roky. Zajištění jeho dostatku bylo zdánlivě mimo možnosti jakékoli snahy řadových zaměstnanců Plzeňské teplárenské, byl to úkol především pro vedení společnosti, kterému se nakonec dostalo vítané a rozhodující pomoci od vlastníka teplárny – města Plzeň. Ale také dlouholetá dobrá práce všech plzeňských teplárníků se ukázala jako významná – naše společnost se řadí mezi nejlépe fungující teplárny v zemi (a skromnost stranou – možná je úplnou jedničkou!) a to určitě hrálo svoji roli při vyjednávání s uhlobarony.

„Děkuji všem zaměstnancům za letošní poctivou práci,“ říká k tomu T. Drápela. „S dobře fungujícím podnikem za zády se i ta nejsložitější jednání vedou lépe, než kdybychom v Plzni vyráběli energii v nějaké pastoušce. Ale zároveň musím všechny své spolupracovníky upozornit, že nám nastávají žádné sladké časy klidu. Vývoj nejen české, ale i evropské ekonomiky nevypadá růžově a my jsme jen jedním malým kolečkem v tom složitém soustrojí. Přesto věřím, že v roce 2012 vás budu moci do Alfy pozvat zase!“

Takže hodně zduar v příštím roce!

Uhlařská mazurka

Že se už tři roky potýkala Plzeňská teplárenská s dlouhodobým kontraktem na dodávky uhlí, to ví nepochybně každý její zaměstnanec. Přibližně před rokem jsme se dokonce dostávali do opravdu zoufalé situace. Tyto varovné signály a především tlak našeho představenstva vedl vlastníka – město Plzeň k tomu, že do těchto jednání vstoupilo. Jejich průběh podrobně monitorovala všechna místní a většina celostátních médií a není třeba se k nim podrobně vracet. Několik aspektů ale stojí za zamýšlení.

Především se ukázalo, že (jak cituje Napoleona Bonaparta i Hašek ve svém Švejkovi) „situace na vojně se mění každým okamžikem“. Všichni tři zájemci sice o dodávky uhlí do Plzně jasně ve svých nabídkách předkládali své podmínky, ale některé se v čase měnily. Například



Do Plzně bude po dalších deset let dodávat František Štěpánek, ředitel a spolujednatel Sokolovské uhelné, spolu se svým obchodním partnerem Patrem Pauknerem a jeho Carbounionem. No fotografií v zajištění novinářů po hlasování na plzeňské radnici.



Všechna jednání vedl za Plzeňskou teplárenskou předseda představenstva Roman Jurečko a generální ředitel Tomáš Drápela (na fotografii vlevo). Teplárník je nehodlá známkovat, ale naše teplárna je dnes jedinou teplárnou v zemi, která má smluvně zajištěno uhlí do roku 2021 za obvyklé ceny. Vysvědčení jim tedy, laskavý čtenáři, vystav sám.

ještě v červenci deklaroval majitel Carbounionu Petr Paukner v médiích, že je „...připraven prodávat uhlí

na základě vstupu do společnosti“ (časopis Týden č. 29/2011, str. 55), nakonec ale spolu se staronovým

dodavatelem, Sokolovskou uhelnou a.s., od tohoto požadavku ustoupil, prakticky v posledních hodinách jednání.

Plzeňská teplárenská je dobrá firma, ale v rámci české energetiky je trpaslíkem. Nelze pochybovat o tom, že v rámci nesmiřitelného boje mezi uhlobarony, kde se počítá v miliardách a jejich desítkách, byla jen pěšáčkem na daleko větší šachovnici, než se z Plzně jeví. Tak trochu si nás uhlaři předávali jako tanečníci při mazurce.

Není ambicí Teplárníka, aby rozkrýval taková důvěrná jednání nebo je dokonce komentoval.

Plzeňská radnice, viděno očima řadových teplárníků, vstoupila do jednání v pravý čas a převelice úspěšně. Zastupitelstvo nakonec zvedlo pro koalici návrhy ruku jako jeden muž, jednohlasně. Takže díky za dobrý výsledek, který dává naší teplárně šance do příštích let, patří zastupitelům města Plzně jako celku.

Duch ve zdravém těle

Oba jsou sportovci. Jednoho vídáme pravidelně na nohejbalovém turnaji, druhého snad při všech teplárenských sportovních kláních. Ale oba jsme zastihli také nad šachovnicí při simultánci v plzeňském hotelu Slovan. Soupeře neměli ledajaké – velmistry Vlastimila Horta a Davida Navaru. Oba s nimi také prohráli, ale to se dalo čekat – opak by vystoupil do historie šachu! Tady ovšem platí dvojnásob olympijské heslo o důležitosti vítězství a samotné účasti při sportu, neboť významné je trénovat nejen tělo, ale i mozek.

Jaroslav Výborný hraje šachy od začátku 60. let, kdy (jak se sám směje) chodil do experimentální školy po sovětském vzoru. Svoji hru proti velmistru označil za aktivní a otevřenou a je rád, že si určitě neudělal ostudu.

Jaroslav Háva hraje šachy spíše pro zábavu a prohru při simultánci ho trochu mrzí. Tvrdí, že prohrál hlavně s mladším z velmistru, Davidem Navarou.

Vlastimil Hort (1944) je asi nejslavnější československý a po emigraci v roce 1985 německý šachový velmistr. Šestinásobný mistr ČSSR. V turnaji kandidátů mistrovství světa prohrál v boji o postup mezi nejlepší

čtyři až s Borisem Spasským. Byl členem čs. družstva, které obsadilo na šachové olympiádě v roce 1982 v Lucernu druhé místo. Legenda!

David Navara (1985) je nejspíš nejlepší současný český šachista, patří do světové špičky. Začal se učit šachy v šesti letech z učebnic. V roce 1993 se stal mistrem ČR ve své kategorii. Velmistrem se stal šest dní před svými sedmnáctými narozeninami. Zazářil např. na 37. šachové olympiádě v Turíně v roce 2006, kde na první šachovnici proti nejsilnějším hráčům vybojoval 8,5 bodu z dvanácti partií. Budoucí legenda?



Vlastimil Hort a Jaroslav Háva



Jaroslava Výborný a David Navara.

Plzeňská teplárenská připravila Plzni strom

Téměř třicet let rostla jedle u domu rodiny Stieglerových na Bílé Hoře. Začala překážet a tak ji jako dar přijalo město Plzeň. Stojí teď jako symbol Vánoc na náměstí Republiky. Její instalaci a výzdobu zaplatila Plzeňská teplárenská. Přejeme krásné Vánoce.



Labutí jezero aneb vzpomínka na horké léto

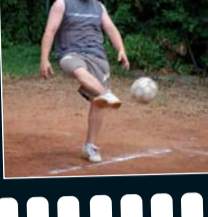
Nějak jsme v Teplárně zapoměli na tradiční letní nohejbalový turnaj. Letos proběhl 11. června a měl tradiční průběh.

se šestým o předposlední místo, první se čtvrtým a druhý se třetím o semifinále. Poražení z poslední

Opět tradičně obhájila prvenství trojice F. Beran, Kolařík (už senior, Mílo?) a Kolařík junior. Druzí byli

trojice P. Beran, Dusílek a Holub. Fotografie vyšly prakticky k neroze-

balet Petra Iljiče Čajkovského Labutí jezero. Originály v plném rozlišení



Šest týmů hrálo systémem každý s každým na dva sety a pak hrál pátý

vedených dvou utkání bojovali pak o třetí místo, vítězové o místo první.

stejně jako před rokem Blecha, Marek, Vejvoda, bronz si odnesla (a to bylo jediné velké překvapení)

znání od předcházejících ročníků, tak tu máme letos inovaci – poněkud netradiční obrázky, připomínající

(cca 2MB) jsou pro zájemce k mání u Míly Kolaříka, který všem vzkazuje: „Sportu zdar, nohejbalu zvlášť a za rok opět na kurtu!“

Drzý Cicero

Že je Plzeňská teplárenská největším sponzorem ZOO Plzeň je notoricky známo a tak není divu, že občas dostane také něco symbolického za odměnu. Předseda našeho představenstva Roman Jurečko se stal už před časem kmotrem jednoho ze tří



v Plzni čerstvě narozených tygrů ussurijských. Dal mu jméno **Cicero**. Ten po svém slavném jmenovci (viz blok „Marcus Tullius Cicero“ na této

mu bylo hned na místě odpuštěno. Z celé drobné veselé události plynou dva závěry. Především to, že R. Jurečko, občas označovaný pražskými médii za „kmotra“, se teď kmotrem konečně doopravdy stal, a dále pak dobrá rada. Pokud už nejste miminkem, nic podobného jako tygřík Cicero raději nezkoušejte.

Marcus Tullius Cicero (106 př.n.l. – 43 př.n.l.) byl římský řečník, politik, filosof a spisovatel. Od roku 64 př.n.l. byl v Římě konzulem a odvrátil mj. Catilinovo spiknutí, jež usilovalo o potlačení demokracie. Proslul také tzv. Čtrnácti řečmi proti Antoniovi po Caesarově smrti. Nakonec se proti němu jeho nepřítel Octavianus a Antonius spojili a roku 43 př.n.l. byl popraven. Nastal soumrak římské demokracie.

straně) nejspíš zdědil nemálo odvahy, protože se ke svému kmotrovi nezachoval právě diplomaticky. Potřásl mu totiž košili, jak už to tak miminka někdy dělají a jako miminku

Nekorektně!

Když už si Teplárník pracně vydobyl renomé teplárenské „Blesku“, nemůže se této přezdívce zpronevěřit. Jeho objektiv zastihl generálního ředitele T. Drápelu ve společnosti s primátorem M. Baxou. Přišli se ohřát k plzeňským Indiánům, před jejichž stadionem se chystal koncert Mira Žbirky na podporu spalovny komunálního odpadu v Chotíkově. Pekelně přšelo a tak se jejich společné touze po suchém teplém místě nebylo možno divit.

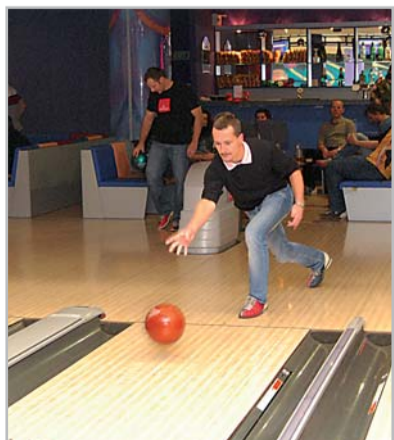
Za povšimnutí ovšem stojí, že zatímco náš ředitel má už cigaretu zapálenou, primátor se zapálením vyčkává, až se fotograf vzdálí. To je pochopitelné – kouření už není „in“ a na kuřáky jsou pořádány hotové hony. Manažer si z toho nic



dělat nemusí, politik je na tom hůře. Teplárník ale připočítává M. Baxovi tu cigaretu jako kladný bod – je vidět, že není populist a nežene

se za kariérou za každou cenu. A člověk, který nemá nějakou tu neřest, by byl stejně poněkud podezřelý....

Příjemné setkání



S plzeňskými hasiči se setkáváme pravidelně, zpravidla při jejich cvičeních u nás v teplárně. Tentokrát jsme s nimi byli na bowlingu v plzeňské Plaze. Nešlo ani tak o vítězství, jako spíše o nezávaznou hru. Na fotografiích zleva duše všech teplárenských sportovních akcí Míla Kolařík, náš dlouholetý hasičský partner Michal Pathy a Jitka Thürová, starající se u nás o ekologii.

Šneci po teplárensku

Nejspíš kamiony a vagóny se štěpkou zavlečou do teplárny občas i nějakého toho přistěhovalce. Spolu se správcem zařízení Petrem Seidlem jsme narazili na šneka, jistě jich u nás bude víc. A kdy už je tu máme, seznámme se, prosím.

vším ve Francii a i u nás existují jeho rozsáhlé umělé chovy.

Pokud jste šneky snad ještě neochutnali a chtěli byste to zkusit, pak jedna dobrá rada – nezkoušejte je sami nasbírat a připravit. Je to hnučná práce, zbavit je slizu, a pekelně to smrdí. Kupte si raději polotovar – v konzervě nebo mražený, není problém ho sehnat. A tady máte jeden recept.



Šneci po burgundsku
12 sterilovaných hlemýždů
12 ulit (lze zakoupit spolu s konzervou)
1 stroužek česneku
10 šalotek
100 g změkklého másla
1 lžička jemně posekané petrželky
sůl, pepř, strouhanka

Hlemýždě necháme dobře okapat na síti, opláchneme, osušíme. Česnek a šalotku oloupeme. Stroužek česneku prolisujeme a šalotku nejmenno posekáme.

Máslo dobře promícháme s česnekem, šalotkou, petrželkou, solí a pepřem. Trochu másla vložíme do ulit, dáme do nich hlemýždě a pomazeme zbylým ochuceným máslem. Posypeme strouhankou.

Ulity vložíme do ohnivzdorné mísy, do níž jsme dali trochu vody. Formu vsuneme do trouby předehřáté na 225 stupňů a ohříváme asi 5 minut, až začne máslo pění.

Podáváme s bagetou.

Doporučuji lehké bílé víno, např. právě z oblasti burgundska, případně italské Gavi. Vhodné je i suché moravské – například ryzlink vlašský.

Chápu, že na zauhlování potřebují přece jen nějakou vydatnější svačinku, ale třeba na velínu turbosoustrojí by si mohli pochutnat – střídme a dietně. Samozřejmě bez toho vína, to dá rozum.

Jak to vedeme

	2006	2007	2008	2009	2010
Výnosy (mil. Kč)	2487	1868	3071	2542	2697
Výsledek hospodaření (mil. Kč)	428	411	824	527	495
Průměrná cena tepla (Kč/GJ)	214	243	261	290	290
Prodej elektřiny (GWh)	465	454	467	471	536
Délka tepelné sítě (km)	206	216	243	263	258
Výroba tepelné energie (TJ)	7918	7523	7624	7662	8405
Oxid uhličitý z fosilních paliv (tun x 10 ³)	791	803	731	716	736

Teplárník, čtvrtletník pro zaměstnance. Vydává Plzeňská teplárenská, a. s.
• Redakční práce: Jaroslav Hudec
• e-mail: jaroslav.hudec@plzenskateplarenska.cz • tel.: 777 339 262